

Amikor a legszebb

(szerető mondja szeretőnek)

Amikor a legszebb az, ami vagy, akkor.
Csupasz magad szinte világít, annyira más.
Annyira más minden, amikor csakis te.

Semmi nem kell nekem, csak az, ami vagy.
Érintelek ott, ahol érintelek, és látom, ahogy.
Nem kell nekem semmi, csak az, ami a tested.

Csupasz önmagad adod nekem, elfogadom.
Nem kérdezel, nem kérdezek, csak éppen.
Éppenhogy itt, valamiféle remegésben.

Valamiféle remegésben, nem tudom, meddig.
Nem akarom a pillanatot, amikor már nem.
Megszűnik majd a remegés, és magam is, ha.

A legszebb az, amikor csak vagy, akkor.
Kiszolgáltatva, csupaszon, idegen lények.
Újjbeggyel térképezve fel – másikunkat.

Ameddig a fényed betakar, addig létezem.
Amikorra elmúlik mindez, akkor a sötétség.
Titokzatos világunk örökké összekapcsol.

Valami titkos

(szerető mondja szeretőnek)

Hova is menekülök, amikor.
Mit is akarok, amikor.
Nem tudom, nem tudom.

Valami odalök a lábaidhoz.
Valami akarat, ami bennem.
Nagy-nagy szaladásban.

Érintem az arcod, mert te.
Szemedet nézem, mert te.
Minden fontos, ami.

Menekülök, ezért hozzád.
Anyáöl meleget, ami vagy.
Föléd én sátrat borítok.

Távlatot akarok, ami te.
Hátrahagyom, ami van.
Talán csak ennyi.

És milyen sok ez a csak.
Valami titkos menedék.
Ami épp mi vagyunk.

Amikor hozzád – menekülök.
Amikor téged – menedék akkor.
Valami tudás – itt, valahol.